

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **OP Trans s.r.o.**, IČO: 06488323
sídlem Ostravská 506, 735 81 Bohumín
zastoupený advokátkou Mgr. Michaelou Novákovou
sídlem Žerotínova 1051/19, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 7. 2022, č. j. KUJI 59535/2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Městský úřad Havlíčkův Brod (dále jen „správní orgán I. stupně“) shledal žalobce vinným z přestupku podle § 42b odst. 1 písm. u) zákona č. 13/1997 Sb., pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), a uložil mu pokutu ve výši 27 000 Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení.

2. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 12. 10. 2021 v 12:15 hodin provozoval na silnici I. třídy číslo 34 v Havlíčkově Brodě v ul. Humpolecká u areálu letiště jízdní soupravu tvořící motorové vozidlo Scania, typ R420, reg. zn. X, a přípojně vozidlo UMIKOV, typ NP3, reg. zn. X, u které bylo kontrolním vážením zjištěno nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených v § 43a odst. 6 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a v § 5 odst. 1 písm. g) bod 3, odst. 2 písm. k), § 6 odst. 2 vyhlášky č. 209/2018 Sb., o hmotnostech, rozměrech a spojitelnosti vozidel.
3. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobce podal odvolání, které žalovaný zamítl v záhlaví specifikovaným rozhodnutím.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce nejprve namítl, že již v průběhu správního řízení upozorňoval na chybně provedené zaklínování vozidla při nízkorychlostním kontrolním vážení. To, že na fotografiích ve správním spise lze vidět klín, ještě neznamená, že jej pracovníci použili správně a že plnil svou funkci. Žalobce ve vyjádření k obsahu spisu ze dne 10. 2. 2022 doložil fotografií z příručky *Metodika - Nízkorychlostní kontrolní vážení vozidel podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, aneb rychlá orientace v legislativě* (dále jen „metodika NKV“), dle níž je nutné použít zakládací klíny tak, že kolo vozidla bude zajištěno zepředu i zezadu. Použití jednoho klínu vozidlo proti pohybu nepochybně nezajistí. Na žádné z fotografií ve spisu přitom není možné dohledat, že by klíny byly použity v souladu s předpisy.
5. Také *Metrologický předpis MP 009* (dále jen „metrologický předpis“) v čl. 5.2.1 uvádí, že v průběhu vážení musí být vozidlo odbržděno a zabezpečeno proti případnému pohybu. Metodika NKV na tuto povinnost upozorňuje v bodě 7.2. a na str. 47 pod písm. e). Nejsou-li při vážení použity klíny k zajištění, vozidlo se pohybuje a dochází k přenášení váhy a změně těžiště. To v konečném důsledku způsobuje nesprávné zjištění hodnot při vážení. Požadavek na správné použití zakládacích klínů má jasný důvod a pracovníci provádějící kontrolní vážení nemají možnost volby, zda se budou předpisy řídit či nikoliv. Závaznost metodiky NKV a metrologického předpisu potvrzuje také Generální ředitelství cel v přípisu ze dne 14. 4. 2022.
6. V průběhu správního řízení žalobce požadoval rovněž to, aby správní orgán I. stupně doložil, kde přesně na ploše u letiště bylo vážicí zařízení umístěno. Pouhý odkaz na pasportizační list, který nezaznamenává přesné místo, kde mají být váhy položeny, totiž není dostatečný. Žalobce tedy upozorňoval na to, že správní orgány neprokázaly, kde na ploše o rozměrech 71,8 x 19,3 m byly váhy umístěny a zda umístění splňovalo požadavky na rovinnost vážicí zóny. Z fotodokumentace nevyplývá přesné umístění a poloha vážicího místa ani to, že sklony odpovídající metrologickému předpisu.
7. Metodika NKV současně ukládá povinnost před každým započítáním vážení zkontrolovat a přeměřit místo, kde má k vážení dojít, aby vážicí zóna splňovala požadavky metrologického předpisu. Ve správním spise se však nenachází žádné informace a poklady k tomu, zda tato kontrola proběhla. Fotografie nezachycují přesné umístění vážicího zařízení. Je pouze patrné, že povrch plochy je popraskaný, a to i pod rohoží vah, což neodpovídá požadavku na umístění vážicího zařízení na neporušený povrch.

8. Dále se v *návodu k použití vah výrobce Haenni* („návod k použití“) v kapitole 5.2 na str. 8 a v bodu 4.1.4 uvádí, že pro správné měření je nutné, aby kontrolované kolo bylo umístěno přesně na aktivní ploše vážení. Z fotografií založených ve spise ovšem není zřejmé, že by vážená kola byla v určeném prostoru nosiče zatížení. Žalobce namítl, že kontrolované vozidlo stálo na rohoži zešíkma. S touto námitkou se však žalovaný opomněl vypořádat, a proto i z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.
9. V rozsudku ze dne 2. 12. 2015, č. j. 1 As 152/2015 - 24, Nejvyšší správní soud popsal, jakým způsobem musí správní orgán postupovat při ukládání pokut a konstatoval, že *„[j]en vážení provedené dle korektního postupu je totiž schopno poskytnout takové výsledky, které mohou v řízení o správním deliktu sloužit jako věrohodné důkazy. Naopak, pokud by vážení bylo provedeno nesprávným postupem, ať již v rozporu s návodem pro obsluhu vážicího zařízení, nebo v rozporu s relevantními ustanoveními předepsaných odborných metrologických postupů, není možné z takových důkazů při řízení o správním deliktu vycházet.“*
10. Správní orgány hodnotily důkazy pouze neurčitým odkazem na podklady, z nichž však jejich závěry neplynuly. K naplnění vyšetřovací zásady nepostačuje, že správní orgán I. stupně třikrát doplnil spis o dokumenty, které dle žalobce chyběly. Průběh a výsledek vážení je nutné zdokumentovat tak, aby bylo nepochybně prokázáno, že došlo k přestupku, za který je žalobce trestán. Řidič sedící v kabině vozidla nemá možnost sledovat proces vážení a dodržování všech podmínek správného měření. Chybí-li dokumentace osvědčující řádný průběh, nemůže být nesplnění povinností přičteno k tíži žalobce. Je tedy na správním orgánu, aby byl schopen prokázat, že vážení proběhlo správně, například fotodokumentací z jeho průběhu.
11. Žalobce shrnul, že pracovníci Centra služeb pro silniční dopravu (dále jen „CSPSD“) nedodrželi podmínky stanovené metrologickým předpisem, metodikou NKV a návodem k použití. Nesprávně použili zakládací klíny k zajištění vozidla proti pohybu, nezkontrolovali vážicí zónu, umístili rohož na popraskaný povrch a během vážení nebyla kola správně umístěna na nosiči zatížení. Žalovaný současně nesplnil svou povinnost zjistit všechny rozhodné skutečnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobce. Nezjistil tedy správně skutkový stav věci.
12. Žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobce v žalobě argumentuje obdobně jako v odvolání. Dle názoru žalovaného bylo porušení hmotnostních limitů prokázáno spolehlivě. Podklady dodané Policií ČR a fotodokumentaci považuje za dostatečné k prokázání, že se daný skutek stal. Nesouhlasí proto s názorem žalobce o evidentním opomenutí jeho povinností a ignorování vyšetřovací zásady.
14. K použití klínů uvedl, že zastává totožný názor jako správní orgán I. stupně, podle kterého je smyslem zaklínování zabránění pohybu vozidla. Pokud by klínování bylo provedeno chybně a kontrolní místo nenaplnilo sklonové poměry stanovené metrologickým předpisem, jízdní souprava by se dala do pohybu a nebylo by možné

v daný moment provést vážení. Žalovaný je toho názoru, že jízdní souprava byla v souladu s předpisy zajištěna proti samovolnému pohybu. Jestliže sám žalobce tvrdí, že „to, že se na fotografii objevuje klín, však vůbec neznamená, že byl správně použit, tedy že plnil tu funkci, kterou plnit má“, konstatuje tím současně, že klínování provedeno bylo.

15. Podle žalovaného dále žalobce nepostavil najisto, ze kterých důkazů vycházel při tvrzení o šikmém postavení kontrolovaného vozidla. V přiložené fotodokumentaci na čísle listu 31 na spodní fotografii je viditelné šikmé postavení jízdní soupravy, u které se ovšem v dané chvíli úkon vážení neprovádí. Jízdní souprava není ani umístěna na rohožích.
16. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Ve věci rozhodoval bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s. Žalobu shledal nedůvodnou.
18. Podle § 38a odst. 1 zákona o pozemních komunikacích se na dálnicích, silnicích a místních komunikacích provádí kontrolní vážení a měření (dále jen „kontrolní vážení“) vozidel spadajících do kategorie M2, M3, N1, N2, N3, T, C, O, R, S nebo SS nebo jízdních souprav tvořených těmito vozidly. Kontrolní vážení může zahrnovat kontrolu hmotnosti vozidla nebo jízdní soupravy, kontrolu poměru hmotností vozidel v jízdní soupravě, kontrolu rozložení hmotnosti na nápravy, skupiny náprav, kola nebo skupiny kol, kontrolu rozměrů vozidla nebo jízdní soupravy včetně nákladu nebo kontrolu dodržení podmínek spojitelnosti vozidel v jízdní soupravu.
19. V odst. 2 téhož ustanovení jsou vymezeny dvě kategorie kontrolního vážení:
- a) kontrolní vážení vozidla nebo jízdní soupravy nepřenosnými vysokorychlostními vahami, při kterém nedochází k odklonění vozidla z provozu (dále jen „vysokorychlostní kontrolní vážení“), a
 - b) kontrolní vážení vozidla nebo jízdní soupravy všemi jinými technickými zařízeními, než jaká jsou uvedena v písmenu a) výše, při kterém dochází k odklonění vozidla z provozu (dále jen „nízkokorychlostní kontrolní vážení“).
20. Nízkokorychlostní kontrolní vážení zajišťuje podle § 38a odst. 3 zákona o pozemních komunikacích v součinnosti s Policií České republiky nebo s celními úřady na silnicích I. třídy kraj ve svém územním obvodu se souhlasem vlastníka pozemní komunikace nebo jím pověřená osoba a na ostatních pozemních komunikacích vlastník pozemní komunikace nebo jím pověřená osoba. Dále jej smí provádět Policie České republiky nebo člen úřady samostatně.
21. Podle § 38b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích je řidič vozidla povinen na výzvu policisty nebo celníka podrobit vozidlo nebo jízdní soupravu nízkorychlostnímu kontrolnímu vážení. Zajíždka k technickému zařízení na nízkorychlostní kontrolní vážení, včetně cesty zpět, nesmí být delší než 16 kilometrů. Podle odst. 3 tohoto ustanovení o výsledku nízkorychlostního kontrolního vážení vydá osoba obsluhující zařízení na nízkorychlostní kontrolní vážení vozidel řidiči doklad, který zašle též provozovateli vozidla.

22. Podle § 42b odst. 1 písm. u zákona o pozemních komunikacích se právnická osoba dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla nebo jízdní soupravy provozuje vozidlo nebo jízdní soupravu, u nichž bylo kontrolním vážením zjištěno nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu.
23. Zákon o silničním provozu vymezuje v § 43a odst. 6, že hodnoty hmotností a rozměrů vozidel a jízdních souprav, poměrů hmotností vozidel v jízdní soupravě, rozložení hmotnosti na nápravy, skupiny náprav, kola a skupiny kol, jejichž nedodržení ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo stav pozemní komunikace, podmínky spojitelnosti vozidel v jízdní soupravu a použití sklopného nebo odnímatelného zařízení pro snížení aerodynamického odporu, jejichž nedodržení ohrožuje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, a rozsah údajů uváděných v dokladu o rozměrech vozidla stanoví prováděcí právní předpis.
24. Příslušným prováděcím právním předpisem je vyhláška č. 209/2018 Sb., o hmotnostech, rozměrech a spojitelnosti vozidel.
25. Předmětem sporu je mezi účastníky otázka, zda správní orgány dostatečně zjistily skutkový stav. Soud se proto zabýval především tím, jestli je ve správním spise dostatečně průkazně doloženo, že pracovníci CSPSD postupovali v souladu s podmínkami a předepsanými postupy stanovenými příslušnými předpisy technické povahy.
26. Úvodem soud konstatuje, že je nesprávný závěr žalovaného, podle něž na tuto věc nedopadá žalobcem citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 12. 2015, č. j. 1 As 152/2015 - 24. Z uvedeného rozsudku plynou obecné závěry, které lze užít v zásadě v jakékoliv věci, jejíž podstatou bude zjištění odpovědnosti za přestupek dle § 42b odst. 1 písm. u) zákona o pozemních komunikacích. V nynější věci je pak relevantní zejména odstavec [15] rozsudku, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že ačkoliv předepsané postupy vážení nemají povahu právních předpisů, neznamená to, že je není třeba při postupu správních orgánů dodržovat: *„Jen vážení provedené dle korektního postupu je totiž schopno poskytnout takové výsledky, které mohou v řízení o správním deliktu sloužit jako věrohodné důkazy. Naopak, pokud by vážení bylo provedeno nesprávným postupem, ať již v rozporu s návodem pro obsluhu vážícího zařízení, nebo v rozporu s relevantními ustanoveními předepsaných odborných metrologických postupů, není možné z takových důkazů při řízení o správním deliktu vycházet.“*
27. Stejně tak nelze pominout závěr uvedený v následujícím odstavci [16], podle kterého se jedná o řízení z oblasti správního trestání, které je ovládáno zásadou vyšetřovací. Je na správním orgánu, aby opatřil dostatečně kvalitní a vypovídající důkazy a v případě, že obviněný vznese námitku zpochybňující vypovídající hodnotu těchto důkazů, je povinností správního orgánu tyto námitky rozptýlit. Není proto důvodné tvrzení žalovaného, že citovaný rozsudek není vhodný pro aplikaci v jím vedeném správním řízení. Soud tedy také optikou těchto závěrů hodnotil postup správních orgánů při zjišťování rozhodných skutečností pro posouzení průběhu nízkorychlostního kontrolního vážení.
28. Žalobce dovozuje nedostatečné zjištění skutkového stavu z několika dílčích pochybení, kterých se měli dopustit zaměstnanci CSPSD provádějící kontrolní vážení. Správní orgány dle něj zároveň dostatečně nerozptýlily pochybnosti, které vyslovil.

29. Prvním pochybením bylo dle žalobce nesprávné umístění zakládacích klínů pro zabránění pohybu vozidla.
30. Soud neshledal, že by pohybu vozidla nebylo zabráněno, či že by měly být prostředky pro zabránění pohybu vozidla použity chybně, jak tvrdí žalobce. Metrologický předpis stanoví toliko povinnost zajistit, aby vozidlo bylo *odbržděno a zabezpečeno proti případnému pohybu*. Soud nemá jakýkoliv důvod odchýlit se od závěru správních orgánů obsaženého v jejich rozhodnutích, tedy že k tomuto účelu lze užít bezpečně jediného klínu. Dovožoval-li žalobce ve správním řízení povinnost k užití dvou klínů z ilustrativní fotografie obsažené v metodice NKV, nejedná se dle názoru soudu o relevantní důkaz o tom, že jiný způsob užití klínů není přípustný. Naopak je-li vyžadováno zabezpečení proti případnému pohybu, není pochyb o tom, že k takovému účelu postačí jeden klín. Za rozhodné proto soud považuje to, že z pořízené fotodokumentace lze jednoznačně seznat, že při kontrolním vážení příslušníci CSPSD a Policie ČR použili klín jako prostředek pro zabránění pohybu vozidla, a tím splnili podmínku požadovanou metrologickým předpisem.
31. Žalobce dále namítl, že správní orgány neprokázaly, kde přesně na vymezené ploše byly váhy umístěny a zda umístění splňovalo požadavky na rovinnost.
32. I v tomto případě má soud za to, že v podkladech obsažených ve správním spise je dostatečným způsobem místo měření zaznamenáno. Pasportizační list obsahuje GPS souřadnice, které ukazují na prostor areálu letiště Havlíčkův Brod, a také fotografii s umístěním vážicího zařízení. Při porovnání tohoto snímku s jednotlivými snímky pořízenými v průběhu kontrolního vážení vozidla provozovaného žalobcem lze bez obtíží dospět k závěru o tom, že se jedná o totožná místa. Soud proto nemá pochyb o splnění předpokladů vyžadovaných technickými normami, neboť kontrola proběhla v místě s podélným sklonem 0,0 % a příčným sklonem 1,5 %. Byly tedy dodrženy také limity stanovené metrologickým předpisem (bod 5.2.3).
33. Jestliže žalobce namítl, že nebyla splněna povinnost zkontrolovat a přeměřit místo před započítáním vážení, jedná se podle soudu o postup, který je nahrazen právě tím, že CSPSD předem vymezí konkrétní místa vhodná pro nízkorychlostní kontrolní vážení a ověří, zda splňují požadavky metrologického předpisu. Pasportizační list je poté dostatečným podkladem osvědčujícím tuto kontrolu místa vážení a také jeho rozměry pro uskutečnění vážení.
34. Soud se neztotožnil s žalobcem ani v závěru, že z fotografií obsažených ve správním spise by mělo plynout, že povrch plochy byl popraskaný, a to i pod rohoží vážicího zařízení. Při detailním prostudování fotodokumentace lze konstatovat, že povrch, na kterém bylo provedeno nízkorychlostní kontrolní vážení a na kterém bylo umístěno vážicí zařízení, netrpěl žádnými závažnými nedostatky, které by měly zavdat možným pochybnostem o výsledku kontroly. Ačkoliv je z přiložených fotografií zřejmé, že jednotlivé „pásky“ povrchu jsou odděleny určitými prasklinami, nevyskytují se v prostoru, ve kterém probíhalo kontrolní vážení. Současně je zřejmé, že povrch není tvořen významnými nerovnostmi či výtluky, a není proto pochyb o jeho způsobilosti pro nízkorychlostní kontrolní vážení.
35. Za zjevně nedůvodnou soud považuje námitku, že z podkladů založených ve spise nebylo zřejmé, zda vážená kola byla v určeném prostoru nosiče zatížení. Jediná fotografie, na níž je zachyceno vozidlo provozované žalobcem zešikma, je na č. l. 31 správního spisu.

Nejedná se ovšem o fotografii z procesu vážení, neboť vozidlo zjevně není umístěno žádnou ze svých částí na vážicím zařízení. Ostatní fotografie z průběhu vážení naopak vždy zachycují jednotlivá kola (nápravy) umístěné v místě nosiče zatížení.

36. Přestože žalobce vznesl tuto námitku již v odvolání a žalovaný ji skutečně opomněl v napadeném rozhodnutí výslovně vypořádat, nejedná se o vadu natolik závažné intenzity, pro níž by bylo na místě vyslovit nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, jak namítl žalobce. Je tomu tak především z důvodu její zjevné nedůvodnosti, jak uvedl soud v předchozím odstavci. Judikatura pak za určitých okolností připouští, že nedostatečné odůvodnění rozhodnutí správního orgánu nutně nemusí být důvodem pro jeho zrušení, pokud jsou skutkové údaje, z nichž správní orgán vycházel, obsahem správního spisu, a skutkové a právní úvahy správního orgánu, které vedly k vydání rozhodnutí, jsou ze spisu alespoň v základních rysech bez pochyb rekonstruovatelné (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2015, č. j. 1 As 229/2014 - 48). Tak tomu je dle názoru soud i v nyní posuzované věci.
37. Nadto soud odkazuje na usnesení ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016 - 123, ve kterém rozšířený senát Nejvyššího správního soudu konstatoval, že „[...] *nelze považovat za nepřezkoumatelné takové rozhodnutí krajského soudu [správního orgánu], z jehož odůvodnění lze (byť i zohledněním celkového kontextu důvodů uvedených v odůvodnění) seznat, jaký názor krajský soud zaujal vůči důležitým skutkovým a právním otázkám podstatným pro rozhodnutí projednávané věci. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů nemůže být založena tím, že odůvodnění krajského soudu je pouze stručné či argumentačně chudé, popř. že krajský soud nevyvracel každý dílčí argument uplatněný účastníky [...].*“ Již z detailní a podrobné polemiky žalobce se závěry správních orgánů je zřejmé, že napadené rozhodnutí nevykazuje vadu nepřezkoumatelnosti. Také tuto námitku proto soud shledal nedůvodnou.
38. Lze tedy konstatovat, že správní orgány dostaly jejich povinnosti zdokumentovat průběh a výsledek vážení tak, aby nebylo pochybností o tom, že žalobce spáchal přestupek, za který je trestán. Na rozdíl od žalobce má soud za to, že správní orgány splnily povinnosti, které jim plynou z vyšetřovací zásady, již je ovládáno řízení o přestupku. Sám žalobce uvádí, že správní orgán I. stupně natřikrát doplnil správní spis o další podklady, a to vždy dle požadavků právě žalobce. Je třeba rovněž podotknout, že žalobce sám nepředložil žádné nové důkazy, které by svědčily o odlišném skutkovém ději, ale požadoval po správním orgánu, aby takové důkazy dále a opakovaně obstarával. Z žádného z nově doložených podkladů poté nevyplývaly skutečnosti zpochybňující skutkovou verzi prezentovanou správními orgány. Soud proto konstatuje, že správní orgány zjistily skutkový stav, o němž nepanovaly důvodné pochybnosti, a nepostupovaly v rozporu s vyšetřovací zásadou.

V. Závěr a náklady řízení

39. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 19. července 2023

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu